

DE STER VAN NEDERLAND

15 AUGUSTUS 1934

No. 16

39e JAARGANG

»Zoo wie dit kindeken ontvangen zal in Mijnen Naam, die ontvangt Mij; en zoo wie Mij ontvangen zal, ontvangt Hem, die Mij gezonden heeft. Want die de minste onder u allen is, die zal groot zijn«. Lukas 9:48.

HET JEUGDWERK IN DE KERK

De maand Augustus is voor de Jeugdorganisaties in de Kerk van bijzondere beteekenis. In die maand van het jaar 1878 werd de eerste Jeugdklas in de Kerk georganiseerd.

Joseph Fielding Smith schrijft hieromtrent het volgende:

„De noodzakelijkheid van ontwikkeling en speciale godsdienstige opvoeding der kinderen was de reden tot het in het leven roepen van het Jeugdwerk in de Kerk. De Heere heeft verantwoording voor het opvoeden van de kinderen der Kerkleden gelegd op de schouders der ouders, waar ze ook daadwerkelijk behoort. Echter is het door de massa plichten noodig, om hulp te verkrijgen, teneinde de ouders in den belangrijken arbeid bij te staan, en tot dit doel werden de verschillende hulporganisaties gegeven.”

Het volgende verslag van den oorsprong en het doel der Jeugdorganisatie is door die organisatie verstrekt:

„De Jeugdorganisatie, werd opgericht te Farmington, Davis County, Utah, waar de eerste vergadering werd gehouden op 25 Augustus 1878.

Eenigen tijd daarvoor had Zuster Aurelia S. Rogers, de pionierster in dit werk, met grooten ernst de noodzakelijkheid ingezien van betere leiding over de jongens en meisjes van Zion. Zij gevoelde de noodzaak van godsdienstiger en moreeler onderwijs, dan zij tot dusverre hadden ontvangen; geloofde, dat kinderen geleerd moest worden, hun tehuis te verfraaien met het

werk hunner eigen handen, en een liefde aan te kweken voor muziek, voor bloemen, en voor het schoone in alle dingen.

De zaak werd onder de aandacht gebracht van Zuster Eliza Snow en er werd een bespreking gehouden met President John Taylor, Emmeline B. Wells en anderen, met als gevolg het besluit, te organiseeren wat nu bekend is als „De Jeugdorganisatie”. Er werd besloten, dat het lesmateriaal een godsdienstig en moreel karakter zou dragen in alles, wat kon leiden tot de ontwikkeling van oprechte mannen en vrouwen.

Dientengevolge werd op 11 Augustus 1878 Aurelia S. Rogers terzijde gezet, om over de Jeugdorganisatie in Farmington te presideeren. De wijk werd systematisch bezocht en de naam van elk kind genoteerd. Twee weken later werden de kinderen bijeen geroepen, het doel van het werk werd hun duidelijk gemaakt en het werk der organisatie nam een aanvang.

Naast de vergadering, waar algemeene instructies werden gegeven, welke inhielden lessen omtrent gehoorzaamheid, geloof in God, gebed (persoonlijk en gezamenlijk), stiptheid en goede manieren, waren er eveneens programma- en getuigenisvergaderingen. Elke drie maanden was er een bijzondere bijeenkomst, waar de ouders werden uitgenoodigd en een speciaal programma werd gegeven. Er werden lessen gegeven omtrent het planten van boonen en koren, om in tijden van hongersnood te kunnen voorzien, in het maken van vloerkleeden van oud goed, voor het gebruik in Kerkgebouwen; en tevens werd er veel nadruk gelegd op de noodzakelijkheid van het onderhouden van het Woord der Wijsheid.

Dezelfde organisaties werden in andere plaatsen samengesteld en op 19 Juni 1880 werd Zuster Louise B. Felt, die toen presidente was van de elfde wijk-vereeniging in Salt Lake City, geroepen om te presideeren over de Jeugdorganisaties van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen over de geheele wereld”.

Er zijn 1203 groepen in de Kerk (dat was in 1933) met een totaal ledenaantal van 115,277 kinderen.

In het kort wordt hier dus weergegeven de geboorte en groei der Jeugdorganisatie in de Kerk.

Ofschoon de toestanden van de Heiligen ook in die dagen verre van rooskleurig waren, en de leden zeer hard moesten werken om in hun onderhoud te kunnen voorzien, waren er nochtans zusters bereid, haar tijd en talenten te geven aan het onderwijzen van de jeugd van Zion. Het leven van Zuster Aurelia S. Rogers, de pionierster van dit werk in de Kerk, is hiervan het sprekend bewijs.

Zij werd 4 October 1834 geboren te Deep River, Connecticut. Haar vader was een Baptistisch predikant, zoodat Aurelia zeer

godsdienstig werd grootgebracht. In haar „Levensschetsen” zegt ze, hoe ze als klein meisje naar buiten ging en naar de lucht staarde met de gedachte, God temidden der wolken te zien loopen en hoe teleurgesteld ze was, toen ze Hem niet zag.

In 1840 kwam Aurelia's oom hen bezoeken en vertelde hun aangaande het herstelde Evangelie, hetwelk hij had aangenomen. Aurelia's ouders namen eveneens het Evangelie aan en begonnen al dadelijk hun bezittingen te verkoopen, om met de Heiligen in Nauvoo te vergaderen. Hier doorstonden ze vele moeilijkheden met de menschen in die plaats, en werden ten laatste vanuit hun tehuis verdreven. Aurelia hielp voorbereidingen treffen voor den langen tocht naar het westen. Zij pakte veel levensmiddelen zorgvuldig in. Het was koud regenachtig weer, toen zij vertrokken. Aurelia's moeder vatte koude en toen ze Iowa bereikten, stierf ze. Na een tocht van vijf maanden kwamen ze te Salt Lake aan, waar Aurelia moedertje speelde over haar broeder en zusters.

* * *

Aurelia Rogers was een gezegende moeder en hield erg veel van haar kinderen. Op zekeren keer was zij ernstig ziek, maar vroeg den Heere vurig, haar leven te sparen, opdat ze voor haar gezin kon zorgen; zij beloofde Hem dat, indien Hij dit wilde doen, zij zou trachten Zijn geboden te onderhouden en Hem te dienen, zoo goed als in haar vermogen was.

In het jaar 1866 ging zij voor zekere gelegenheid naar Salt Lake City en terwijl ze daar was, ontmoette ze Heber C. Kimball. Zij zeide, dat hij haar enkele oogenblikken zeer scherp aankeek, toen hij haar de hand gaf. Toen ging hij door met praten. Hij scheen haar als een open boek te lezen en haar innigste gedachten te begrijpen. Terwijl hij omtrent de toekomst sprak, zeide hij, dat het voor ons niet goed was te weten, wat er voor ons lag, maar hij zeide Aurelia, getrouw en nederig te blijven en alles zou wel zijn en er een groot werk voor haar te doen stond. Deze woorden zonken haar diep in 't hart en ze peinsde er over en trachtte steeds zoo te leven, dat zij dien zegen waardig was.

Gedurende twaalf jaar bereidde Aurelia zich voor op het groote werk, dat haar te doen stond. Ze stelde immer zeer veel belang in kinderen, vooral in jongens en wenschte, dat ze op de juiste wijze zouden worden grootgebracht. Zij zegt, dat het immer scheen, alsof binnenin haar een vuur brandde, dat haar er voortdurend toe aanzette, de toestanden voor de kinderen uit haar omgeving te verbeteren. De ouders hadden het zoo druk in die moeilijke dagen om in hun onderhoud te voorzien en zich een tehuis te scheppen, dat er weinig tijd overbleef voor de ontwikkeling hunner kinderen.

Ten laatste kwam de groote inspireerende gedachte: Een ver-

eeniging te organiseeren voor kleine jongens, waar hun kon worden geleerd, zich te ontwikkelen tot edel manzijn.

Aldus kwam het Jeugdwerk tot stand, niet alleen voor jongens, maar ook voor meisjes.

Met de hulp van Eliza R. Snow, wie President John Taylor aanstelde als organisator, werd dit werk begonnen en Aurelia Rogers besteedde vele gelukkige jaren in het plannen maken en uitwerken voor jongens en meisjes, hoopte, bad en arbeidde, opdat ze ertoe gebracht zouden worden, slechts het beste in het leven te verkiezen.

ONWEERLEGBAAR BEWIJS

door Orville S. Johnson

(Vervolg van blz. 232)

Bessie slaakte een diepe zucht. De vastberaden blik in haar oogen hielp haar over haar vrees heen. „Jerry”, zeide ze effen, „wat zou je doen, als je wist, dat ik Mormoon was?”

Hij staarde haar een oogenblik uiterst verbaasd aan en lachte toen zacht. „Een week geleden zou ik je vermoord hebben”, mompelde hij, „maar ik zal je nu maar laten leven. Ga je mee, kleine Mormoon, ik heb nog wat te doen”.

Aan de deur van haar huis keek ze hem nog eens in 't gelaat. „Vader en ik zijn met hart en ziel Mormoon, Jerry”, zeide ze zacht. „Dat zullen we altijd blijven. Je moest je er maar aan gaan wennen, om me te vergeten”.

Hij lachte slechts teeder en kuste haar. „Welterusten, lieveling”, fluisterde hij innig.

Een uur later was hij weer terug, geheel opgewonden. Hij liep naar de kamer, waar Bessie en haar vader een hoofdstuk uit het Boek van Mormon lazen, alvorens zich ter ruste te begeven. Bessie had het boek neergelegd, toen zij de deur voor hem opendeed. Hij zag het daar op tafel liggen en nam het op. „Ik moet dit morgen gebruiken”, zeide hij. „Mag ik het leenen? Ik wil graag, dat u beiden morgen komt. Die Mormonenkwestie zullen we uit elkaar laten springen en de stukjes zoover laten wegvliegen, dat er geen twee ooit meer bij elkaar zullen komen. Ik heb juist wat gehoord, dat de dag van morgen een der gewichtigste dagen van mijn leven zal doen zijn. U komt toch beiden, niet?”

Zij verzekerden hem van ja.

Toen zij den volgenden morgen bij het gerechtsgebouw aankwamen, was het nog geen tijd om de zitting aan te vangen. Een buitengewoon groote menigte stond onder de boomen te lachen en te praten.

Jerry kwam van tusschen een groote groep te voorschijn en wenkte Bessie en haar vader. „Hier gaat het spel nu beginnen”,

zeide hij en een grappenmaker voegde er aan toe, „en ook eindigen. Hij zal wel niet den moed hebben, naar binnen te gaan, wanneer je hier met hem hebt afgerekend”.

„Daar komt hij”, zeide iemand met stille pret en Bessie keerde zich om en zag een buitengewoon lang, flink gebouwd man het pad afkomen. Toen hij naderbij kwam, bemerkte zij, dat er een zekere waardigheid en vertrouwen van hem uitging, die bewonderingswaardig waren. Het was een knappe man met grijzende slapen, hetgeen hem een voornaam voorkomen gaf. Zijn wenkbrauwen waren niet borstelig, maar zwaar en daar onder een paar vriendelijke, doordringende oogen, die Jerry vragend aankeken, toen hij op hem toe kwam.

„Mijnheer Cowdery?” vroeg Jerry.

De vreemdeling knikte, „Ja”. Hij had een diepe, aangename stem.

De twee waren onmiddellijk het middelpunt van de elkander verdringende groep, die toch vooral niets van de komende gebeurtenis wilde missen. Jerry hield het Boek van Mormon, hetwelk hij den vorigen avond van Bessie en haar vader geleend had, omhoog.

„Herkent u dit boek, mijnheer Cowdery?” vroeg Jerry op overdreven gewichtige toon.

Cowdery scheen te bemerken, dat hij op een of andere manier in de val was geloopt, maar toonde angst noch vrees. „Ja zeker”, zeide hij kort.

„Ik zie, dat uw naam er in staat”, ging Jerry voort. „Daaruit leid ik af, dat u er wel iets van afweet. Indien u gelooft, dat dit boek waar is, waarom bent u dan heelemaal hier in Michigan?”

Oliver Cowdery herstelde zich en keek Jerry zeer strak aan. „Ik ben hier in 't belang van een mijner cliënten”.

„En gelooft u werkelijk in dit boek?” drong Jerry aan.

Plotseling drong het alles helder tot Bessie door. Jerry deed dit voor haar. Hij wilde haar bewijzen, dat, nu de profeet dood was, er niets van Mormonisme was overgebleven. Hij had een als van den hemel gezonden gelegenheid schoon gezien en die gretig aangegrepen. Hij had het tegenover Oliver Cowdery of tegenover haar niet als oneerlijk beschouwd. Oliver Cowdery was een afgevallene met wrokgevoelens. Die man had alle reden, om op de kerk af te geven, wanneer hij daarvoor de kans schoon zag. Jerry had aan dit alles niet gedacht. Hij had er slechts aan gedacht, om de ledigheid der Mormoonsche leerstelling te bewijzen.

Het was tragisch voor Cowdery. Van alle zijden zag hij zich gewonnen. Als hij geen notitie van de vraag nam, zou hij uitgejouwd en bespot worden en waarschijnlijk zou men handtastelijk worden. Als hij ze zou bevestigen, was zijn zaak hopeloos. Hij had zich bij een gehate secte aangesloten. Als hij ze ontkende, zou hij gehouden worden voor een man, wiens woord waardeloos

was, en daarom ongeschikt voor de rechtbank. Het was voor een ieder een ademloos moment.

De strakke blik in Cowdery's oogen scheen zachter te worden. Trekken van droevige herinneringen kwamen om zijn mond. Hij scheen zich onbewust van de gapende menigte rondom zich.

Jerry herhaalde zijn vraag: „Geloofst u, mijnheer Cowdery, wat er in dat boek geschreven staat?”

„Neen, mijnheer”, de woorden knalden als een pistoolschot. Een groote zucht kwam tegelijkertijd uit honderden monden.

Jerry lachte triomfantelijk. „Ik dacht het ook niet”, zeide hij, „maar u schrijft toch hier, dat u het gelooft, en uw handteekening staat er toch in. Niet dat alleen, maar u zegt, dat u een engel gezien hebt, die u de platen heeft getoond, waarvan dit boek vertaald zou zijn. Wanneer hebt u nu de waarheid verteld, toen of nu?”

Er was niet de minste aarzeling in Cowdery's antwoord. Zijn woorden klonken vol oprechtheid en waarheid. „Mijn naam staat in dat boek geschreven, omdat, wat ik gezegd heb, waar is. Ik heb een engel gezien. Hij heeft mij die platen getoond. Ik weet, dat ik deze dingen gezien heb, en daarmede heeft geloof niets uitstaande, omdat ik weet, dat het waar is”.

Een ieder zweeg vol ontzag. Tranen welden in Bessie's oogen.

Dit was iets, waarop Jerry en de anderen niet hadden gerekend. Zuivere opoffering. De man had door zijn getuigenis niets te winnen; inderdaad had hij reden, het bewuste boek te weerleggen, maar ondanks alles was hij waar gebleven.

De menigte ging uiteen. Stom van verbazing keerde Jerry zich om en liep langzaam de trappen op naar de rechtzaal om te verdedigen.

Laat dien avond zat een groep van vier te zamen rond de groote tafel in de kamer bij de Gilmores. Oliver Cowdery sprak met wonderlijke, ingespannen stem, welke deed denken aan tranen, die niet geschreid konden worden. Jerry en Bessie en haar vader hingen ademloos aan zijn lippen.

„Met mijn eigen hand”, zeide hij, „schreef ik dat boek, tenminste het grootste gedeelte, zooals het voortkwam uit den mond van een Profeet van God. Indien u het gebedsvol wilt lezen, kunt u niet ontkennen, dat het meer groote waarheden bevat dan Joseph Smith of ik daarin konden opnemen. Eens, nadat ik „de laatste penning zal hebben betaald,” zal God een verzachtenden balsem over mijn smartende ziel uitgieten, en ik zal weer in de kudde worden opgenomen. Vernederd en geschokt, maar ik zal weer worden opgenomen”.

Hij herstelde zich en werd wederom voor een oogenblik de eerbiedwaardige advocaat, toen hij van zijn stoel opstond. Doch net zoo plotseling verteederde hij weer en strekte zijn handen uit, om de hoofden van Bessie en Jerry aan te raken.

„God zegene uw beide jonge harten”, mompelde hij als in een zegen, „en houdt u mild tegenover uw medemenschen door een getuigenis van de goddelijkheid van dat boek, waarvoor profeten gestorven zijn. De waarheid, die nu vanuit het stof spreekt”.

Toen zij opkeken, was de deur achter hem gesloten, maar toch was daar nog die zoete invloed, welke eens zijn persoonlijkheid zoo iets machtigs had gegeven.

Jerry leunde voorover en greep het Boek van Mormon en opende het eerbiedig. „En zoo eindigt de gewichtigste dag van mijn leven”, zeide hij zacht. „Laat ons te zamen een hoofdstuk lezen”.

(Millennial Star, 19 Juli 1934).

HOE MEN LEERT ONDERWIJZEN

(Vervolg van blz. 184)

HOOFDSTUK VII.

Les 10

Voorbeelden en aanvullend materiaal

3. Over het algemeen meer toegepast en tevens meer voorhanden dan de twee vorengenoemde soorten van aanvullend materiaal is het *Voorval*. De bekwaamheid om een verhaal te vertellen is een der mooiste talenten van den leeraar. Dit is vooral waar, wanneer hij zich de moeite wil getroosten, goede en gepaste verhalen op te zoeken. Mogen wij nogmaals de waarschuwing herhalen, dat verhalen niet verteld moeten worden om den tijd te dooden of de klas aangenaam bezig te houden, maar de waarheden, in de lessen vervat, te bekrachtigen.

Onder den titel *Voorval* kunnen ook worden gerangschikt korte gedichten en allerlei soorten van letterkundige stukjes, welke zeer geschikt een les interessant kunnen maken. Omtrent het onderwerp *Gebed* zijn de volgende liederen en aanhalingen enkele der vele mogelijkheden :

Onder vraag I: „Wat is gebed?” het lied „Het Gebed” (128 in *Heiligen Lofzangen*). De liederen „Voor g'uw woning hebt verlaten” (no. 13) en „O, zaal'ge uren van gebed” (no. 96). *Leer en Verbonden*, Afd. 25 : 12. De onderstaande spreekwoorden :

„Gebed — een heilig vertrouwen tusschen een beangste ziel en God”.

„Gebed — de heilige balsem, welke pijnen verzacht en wonden heelt”.

„Gebed — een slagboom, welke de zonde den weg tot de menschelijke ziel verspert”.

Zie eveneens „Gebed” op blz. 255 in dit nummer van *De Ster*.

Onder vraag II: „Waarom moet ik bidden”: *Leer en Verbonden*, Afd. 59 : 9 ; 61 : 39 ; 63 : 64 ; 65 : 2-6 ; Matth. 26 : 41.

De volgende voorvallen werden eens verhaald door leden van een Zondagsschoolklas van Dr. Adam S. Bennion, gedurende de bespreking van dit onderwerp :

Broeder Hunter's mededeeling omtrent de manifestatie van den opvolger van den Profeet Joseph.

Na den dood van den profeet Joseph Smith, op 27 Juni 1844, werd er zeer veel gediscussieerd onder de broeders en zusters, wie de Kerk zou leiden ; sommigen dachten, dat het de zoon van den profeet zou zijn ; anderen, één van zijn raadgevers en weer anderen, de president van het Quorum der Twaalven. Ik wist niet, tot welk besluit te komen. Het maakte mij bezorgd en ik bad ernstig, dat God het bekend zoude maken, maar tevergeefs. Ik ging naar de vergadering, welke was belegd en luisterde aandachtig naar hetgeen gezegd en gedaan werd. Doch het werd mij steeds duisterder. Ik boog het hoofd in mijn handen en bad tot God, om mij wijsheid te geven. Terwijl ik in deze houding zat, begon Brigham te spreken, naar ik veronderstelde, daar ik nog steeds met mijn hoofd in mijn handen rustte. Ik hoorde een stem — de stem van den profeet, zoo natuurlijk en echt als ik ooit gehoord had. Ik hief het hoofd vlug op, geheel verwachtende den profeet te zien en dat was ook zoo. Daar stond hij en veranderde gestadig in Broeder Brigham, maar het was niet de stem van Broeder Brigham. Het was nog steeds de stem van den Profeet. Toen zag ik naast Broeder Brigham den Profeet, die het gelaat omwendde naar den spreker en glimlachte. Mijn hart klopte hevig van vreugde en ik wist zonder den minsten twijfel, dat Broeder Brigham door God geroepen was, om de Kerk te leiden".

Vragen

1. Bespreekt de belangrijkheid van goede verhalen bij het onderwijs.
2. Welke gevaren zijn verbonden aan het gebruik van verhalen of voorvallen bij godsdiensonderwijs ?

PRIESTERSCHAPSLESSEN

September 1934.

Eerste avond. Laat ons den eersten en derden avond blijven besteden, vóór onze geregelde wekelijksche vergaderingen in October weer zullen aanvangen, met het bezoeken van leden, die onze speciale aandacht behoeven, of dienen te worden aangemoedigd, onze vergaderingen bij te wonen.

Tweede avond. Gebed enz. Bevestiging ; Het inzegenen van kinderen ; het zegenen van olie ; Algemeene inlichtingen ; *Gemeente-Toezicht*, blz. 25—28.

Vierde avond. Gebed enz. Huisbezoekrapport en eveneens verslag omtrent speciale bezoeken, op den 1sten en 3den avond der maand afgelegd. Behandeling van het huisbezoekonderwerp voor October.

VAN DE REDACTIE

Waarom Jeugdwerk ?

Degenen, die deze vraag stellen of niet kunnen beantwoorden, zijn er niet geheel en al van doordrongen, wat het werken en de omgang met kinderen beteekent. Zij begrijpen niet, hoeveel er van afhangt, welke opleiding het kind in zijn jeugd ontvangt; hoe het karakter van die kinderen in de kindsheid gevormd moet worden en met hoeveel omzichtigheid dit dient te geschieden.

Het werken met kinderen is zegenrijk. Hoewel de taak niet licht is en er zich vele problemen voordoen, zinkt dit alles in het niet, wanneer men succes van zijn werk mag zien en men zich de afhankelijkheid en dankbaarheid van het kind kan verzekeren.

Een kind is zeer ontvankelijk voor indrukken, is aannemelijk en dankbaar voor ontvangen hartelijkheid en liefde.

Een kleine jongen gaf zijn moeder op zijn zesden verjaardag een mooie bouquet bloemen, omdat zij, zooals hij zeide, altijd zoo goed voor hem gezorgd had.

Er speelt zich in dat kinderbrein meer af, dan men kan vermoeden, en of dit zich ten goede of ten kwade zal wenden, zal grootendeels afhangen van de ouders en opvoeders.

Het Jeugdwerk is in de Kerk ingesteld om de kinderen te ontwikkelen tot oprechte mannen en vrouwen. Dit wordt hun geleerd door lessen over gehoorzaamheid, geloof in God, gebed, stiptheid en goede manieren.

Dit werk is tevens een middel, om ons vrienden te maken. De kinderen zullen hun vriendjes en vriendinnetjes medebrengen en ook zij zullen de geleerde lessen niet vergeten. Het doel van ons werk is ook op hen van toepassing en hun ouders zullen met ons plan in kennis worden gesteld. Wanneer wij hun kinderen onze liefde en toewijding geven, dan zullen wij ons zeer zeker hierdoor de toegenegenheid der ouders verzekeren, want niets stemt een ouder zoo blij, dan de zekerheid, dat men vriendelijk is voor zijn kind. Aldus is ons werk tweevoudig en door ijver en toewijding hieraan zal het kunnen beantwoorden aan het doel, waarvoor Zr. Aurelia S. Rogers het onder inspiratie des hemels tot stand heeft doen komen. En wanneer wij het met liefde en vertrouwen aanvaarden, zullen de zegeningen, hieraan verbonden, zeker ons deel worden !

GROETEN VAN HET ALGEMEEN JEUGDWERK-HOOFDBESTUUR

Naar aanleiding van een verzoek van Uwe zending, zendt het Algemeen Hoofdbestuur van het Jeugdwerk U zijn groeten en verheft met U het hart in lof en dankbaarheid voor het Evangelie van Jezus Christus, hetwelk door gehoorzaamheid een blijvend geloof in God met zich brengt.

De groote, eeuwige verwezenlijking van succes en geluk is liefde en dienstbetoon, welke gerekend worden onder de zegeningen van ons Evangelie, waarin wij ons mogen verheugen.

Aan onze ambtenaressen, die zoo getrouw den arbeid met de kinderen hebben doen voortgaan, zenden wij onze liefde en gelukwenschen voor het schitterend werk door hen verricht.

U bezit een gezegende gelegenheid, een heilige roeping — een vertrouwen van den Heere zelf onder Zijn goddelijk gebod: „Voed Mijne lammeren”.

Een menschelijke ziel helder geopend te zien in het licht van Zijne waarheid en zich bewust te zijn, zooals de tuinman dat is, dat Uw planten en verzorging den bloei van een schoon, vertrouwend geloof heeft teweeg gebracht — dat alles brengt de hoogste vreugde.

Waar U dit mogelijk is, zouden wij het op prijs stellen, indien U den kinderen onze toegenegenheid en goede wenschen zoudt willen overbrengen.

Met oprechte waardeering en ernstige gebeden voor Uw voortdurend succes in dit werk, Uw U toegenegen

May Anderson,

Isabella S. Ross,

Edith H. Lambert.

Algemeen Hoofdbestuur van het
Jeugdwerk der Kerk van Jezus
Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen.

VOOR JONGE OOGEN

Het blinde oude paard

Soms vraag ik mij af of paarden niet meer weten dan menschen! Daar was eens een oud blind paard op een stuk weiland, dat rondom ingeschut was. Het was benieuwd waar het was en ging een wandeling maken, om het te weten te komen. Heel gauw kwam het aan de schutting en liep er tegen aan. Het liep een andere richting uit en weer een andere en had telkens dezelfde

ondervinding. Het beest begreep, dat het ingeschut was, dat het zooveel vrijheid had als een vogeltje in een kooi. Maar daar gaf het niet om, het ging maar gewoon door met grazen — heerlijk malsch gras. En als het bij de schutting kwam, ging het weer een anderen kant uit. En overal vond het overvloedig te eten. Mopperen of vitten kwam niet bij het beest op. Het had alles dat het noodig had — waarom zou het dan gaan mopperen?

Maar vele menschen zijn niet zoo wijs als het oude paard; zij ontwaren dat zij maar zóó ver kunnen gaan: zij komen aan de schutting. En inplaats van tevreden te zijn met hetgeen zij hebben, mopperen ze en zijn nooit gelukkig. Toch hebben ze werkelijk alles wat zij maar behoeven.

Het is niet het hebben van veel dingen, dat de menschen gelukkig maakt. Wie altoos maar naar meer verlangt, is nooit gelukkig.

Daar was eens een jongen, die een mooien blauw geschilderden wagen van zijn vader kreeg, met een stevig paard er voor: een prachtig Kerstgeschenk. Hij was heel gelukkig, totdat hij op een zekeren dag een wagen zag, die rood was. En die van hem was maar blauw! Had hij maar een rooden wagen! En de jongen met het roode wagentje zag het blauwe karretje, en toen vond hij het zijne, dat rood was, niet mooi meer.

Ik heb een klein meisje gekend, dat alleen maar een poppelijks had, en zij was er den heelen dag blij mee. En ik heb een ander meisje gekend, dat zes wassen poppen had, en ze was ontevreden omdat ze er zeven wilde hebben.

Dat is hebzucht, altoos meer te willen hebben. En hebzucht is altoos ontevreden.

Maar de hebzuchtige lui zijn niet altoos kinderen.

Daar was een vrouw die in een mooi huis woonde, met klimop langs de veranda. Ze had al de ruimte die zij noodig had, en heel gerieflijk. Maar zij begon haar burenen te benijden, die een grooter huis hadden. Zij maakte er zich kwaad over. Zij vertelde haar echtgenoot dat zij nooit gelukkig kon zijn in zoo'n klein huisje: dat het een schande was, niet zoo'n mooi huis te hebben als de burenen. Dat maakte den man ook ontevreden. Hij wist dat hij niet rijk genoeg was om zich een grooter huis aan te schaffen, maar hij dacht er over na, en hij dacht er over na, totdat hij op een vreeselijken dag geld begon weg te nemen dat niet aan hem behoorde. Hij nam al meer en al meer weg, en ten laatste bouwde hij een mooi huis met wat hij gestolen had.

En waren zij toen gelukkig, in dat groote mooie huis — die vrouw en haar man? O neen! Ellendig waren zij. Als je de rest van het verhaal wilt weten en hoe het afliep, moet je je vader maar vragen, het je te vertellen.

Hoe dwaas zou dat oude paard geweest zijn als het niet het

gras was gaan afgrazen, terwijl het maar tegen de schutting stond te duwen!

Hier is een goede tekst voor ons: „Uw wandel zij zonder hebzucht, en zijt vergenoegd met hetgeen gij hebt.”

OOM BEN.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR SEPTEMBER 1934

AVONDMAALSVERS

(Alma 37 : 35)

„Och, herinner u, mijn zoon, en leer wijsheid in uwe jeugd; ja, leer steeds in uwe jeugd de geboden van God te houden”.

2½ MINUUT TOESPRAAKJES

- 2 September : De eerste zendeling.
De laatste dagen in de staat New York.
Kerkgeschiedenis.
- 9 September : Een jongeman van een zondeleven gered.
De verwoesting van Ammonihah.
Boek van Mormon.
- 16 September : Jesaja, de profeet die zeide : „Zend mij”.
Micha, die den Heere liefhad.
Oude Testament.
- 23 September : De Zondagsschoolvereeniging. (Werkt het onderwerp, zooals behandeld in les 25 van 12 Augustus, nog uitvoeriger uit).
Waartoe dient het zendelingensysteem van de Kerk?
Evangelieboodschappen.
- 30 September : Wat is openbaring ? (bl. 243, Art. des Geloofs).
Openbaring is Gods middel van mededeeling. (blz. 244, Art. des Geloofs).
Evangelieleer.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Het tweede Artikel des Geloofs)

„Wij gelooven, dat de mensch voor zijne eigen zonden gestraft zal worden en niet voor Adam's overtreding”.

Wij zullen gedurende de maand September lied no. 167 : „Nader mijn Heiland, tot U”, instudeeren. Het doel van deze zangstudie is niet, om dit lied gedurende de zangoefening enkele malen gewoon door te zingen, doch om *alle versen er van uit het hoofd te leeren en de muziek grondig door te nemen*, om zodoende kleine fouten, die steeds weer gemaakt worden, geheel te doen verdwijnen. Aan het einde der maand zal het dan onberispelijk uit het hoofd kunnen worden gezongen.

„Een leerzame jeugd is de grondslag voor het juiste soort man of vrouw. „Het kind is vader voor den mensch“". (Ouderling Charles A. Callis).

Welk een groote verantwoordelijkheid draagt u . . . . ambtenaren (essen) en leeraars(essen). . . . ! Legt u zich op het werk toe, door een nieuwe en betere wijze van lesvoorbereiding te bedenken, zoodat de jeugd van Zion onder uw toezicht door de Zondagsschool alles kan verwerven, wat zulk een wondervolle organisatie heeft aan te bieden? De bestemming van het man- en vrouwzijn is in uw handen . . . . ! Het is aan u, het mooi en rein te maken door voor hun welzijn een speciale belangstelling te hebben . . . . Dit vereischt juiste *lesvoorbereiding*, met als gevolg doeltreffend lesgeven! Van iedere(n) Zondagsschoolwerker(ster) wordt gevraagd, hieraan speciale aandacht te wijden.

Kenneth E. Knapp, Overziener.

HUISBEZOEK-ONDERWERP VOOR SEPTEMBER (Voor de Broeders)

Onze plicht, de godsdienstoefeningen op Zondag bij te wonen

Geen lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dient te twifelen omtrent zijn plicht tot het bijwonen van godsdienstoefeningen, die in zijn gemeente worden gehouden. Het is een plicht, hem door den Heere opgelegd, welke duidelijk te kennen geeft, wat te dien opzichte zijn plichten zijn. Het is niet aan ons, om te beslissen, of uit de vergaderingen weg te blijven en dan verontschuldigen te bedenken, om ons geweten gerust te stellen. De Heere heeft gezegd, dat wij vergaderingen dienen te bezoeken „ . . . opdat gij uzelf meer onbevlekt van de wereld moogt houden . . . . ”.

Leest en bespreekt verder de verantwoordelijkheden, welke de Heere ons dienaangaande heeft opgelegd, zooals geopenbaard in *Leer en Verbonden* 59:9-16.

ZENDINGSNIEUWS

J.V.O.O.V.-Zendingsbestuur

Door uittreding van Zr. K. Claus-Schoenmaker als secretaresse uit dit bestuur was een vacature ontstaan, waarin thans is voorzien, zoodat het J.V.O.O.V.-Zendingsbestuur als volgt is samengesteld:

Zr. T. Hartman-Spaans, Acasiastr. 265, Den Haag, Presidente,

Zr. T. C. van Dekken, Prins Hendriklaan 12, Amsterdam (Z.),
1e Raadgeefster.

Zr. E. Bachet, Karel du Jardinstraat 62³, Amsterdam (Z.),
2e Raadgeefster.

Zr. A. Diender, Vlierboomstraat 393, 's-Gravenhage, Secretaresse.

Jeugdwerk-Zendingsbestuur

A. Boekhout,
1e Raadgeefster.

J. A. Riet,
Opzienster.

C. G. v. Kwawegen,
Secretaresse.

N. van Hattum,
2e Raadgeefster.

Ook dit bestuur moest door ontslagname van Zr. P. Riet-Schipper als secretaresse een wijziging ondergaan, en is thans als onderstaand samengesteld:

Zr. J. A. Riet, Schoutenstraat 54b, Rotterdam, Opzienster.

Zr. A. Boekhout, Jan v. Avennesstraat 28b, Rotterdam, 1e Raadgeefster.

Zr. N. van Hattum, Bekkerstraat 138, Utrecht, 2e Raadgeefster.

Zr. C. G. v. Kwawegen, Schoutenstraat 61, R'dam, Secretaresse.

ZUSTER LOUISE Y. ROBINSON BEZOEKT ROTTERDAM

Zr. Louise Y. Robinson, Presidente der Zusters-Hulpvereeniging over de geheele Kerk heeft Maandag 30 Juli j.l. een bezoek gebracht aan Rotterdam. Zoodra de tijding van haar komst in Holland op het Zendingskantoor bekend werd, werden zooveel gemeenten, als in dien korten tijd te bereiken waren, hiervan in kennis gesteld, zoodat dien Maandagavond in de zaal „Excelsior”, St. Janstraat 15 te Rotterdam een zeer groot aantal leden aanwezig was, om Zr. Robinson te hooren spreken en van haar ondervindingen en wijze vermaningen te genieten en leering op te doen. Deze vergadering stond onder leiding van het Zendingsbestuur der Zusters-Hulpvereeniging. In het volgend nummer van „De Ster” hopen we de door Zr. Robinson gehouden toespraak op te nemen.

GEBED

Toen ik het eerst de schoonheid van gebed ontdekte, zag ik het als een geneesmiddel, en den Heere als de groote en kundige geneesheer.

Nu zie ik het op vele manieren — als een ladder, zooals die, waarvan Jakob droomde, die van de aarde tot den hemel reikte, waar engelen op en af gaan en verbinding in stand houden tusschen een betere wereld en ons.

Ik zie het als een heilige plaats in een tempel, waar men kan heengaan en raad ontvangen uit de levende bron van waarheid en wijsheid.

Ik zie het als een oase met helder water en koele schaduw naast den weg des levens, waar men kan vertoeven en de geknakte of vermoeide ziel rust kan geven.

Ik zie het als een vesting, waar men gedurende eenigen tijd beschutting kan vinden voor de sterke en meedoogenlooze vijanden.

Ik zie het als de wapenrusting, welke een ridder elken dag aantrekt, alvorens uit te gaan en daden van mannelijke kloekmoedigheid te verrichten, onrecht te herstellen en de verdrukten bijstand te verleen.

Ik zie het als de handdruk tusschen een afhankelijk kind en den liefhebbenden Vader, Die het beschermt.

MIJN MOEDER

Wie had mij lief, zoolang mij heugt?
 Wie vond in mij haar grootste vreugd?
 Wie onderwees mijn prille jeugd?
 Mijn Moeder.

Wie zong mijn zoeten wiegezing?
 Wie kuste 't traantje van mijn wang?
 Wie bad voor mij, haar leven lang?
 Mijn Moeder.

Wie heeft met mij gejuicht, geschreid,
 In nooit verkoelde teederheid?
 Wie heeft mij tot den Heer geleid?
 Mijn Moeder.

Zou ik dan ooit in later tijd
 Vergeten wat gij waart en zijt,
 Gij, die Uw gansche hart mij wijdt,
 Mijn Moeder?

Neen! Neen! Als God mij 't leven spaart,
 Word ik Uw steun en staf op aard,
 Gij zijt mijn volle leven waard,
 Mijn Moeder.

INHOUD

Het Jeugdwerk in de Kerk	241	Zondagsschoolwerk voor Sept.	252
Onweerlegbaar bewijs	244	Huisbezoek-onderwerp v. Sept.	253
Hoe men leert onderwijzen	247	J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur	253
Priesterschapslessen	248	Jeugdwerk-Zendingsbestuur	254
Van de redactie:		Zuster Louise Y. Robinson be-	
Waarom Jeugdwerk?	249	zoekt Rotterdam	255
Groeten van het Algemeen		Gebed	255
Jeugdwerk-Hoofdbestuur	250	Mijn Moeder.	256
Voor jonge oogen	250		